

Na poparcie swych żądań skarżące podnoszą, po pierwsze, że Komisja nie uwiarygodniła uczestnictwa Repsol YPF Lubricantes y especialidades, S.A. (Rylesa) w określonych praktykach, które, w celu nałożenia kary, były rozpatrywane indywidualnie. W szczególności zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczających dowodów na to, że Rylesa była stroną porozumienia o podziale klientów i rynków.

W zaskarżonej decyzji Komisja dokonała także błędnej oceny okoliczności polegającej na tym, że przedmiotem zebrań technicznych nie był podział klientów i rynków. Praktyka ta miała natomiast miejsce, jak przyznają będące adresatami zaskarżonej decyzji przedsiębiorstwa, w ramach mających miejsce obok zebrań technicznych kontaktów dwustronnych i wielostronnych. Komisja w zaskarżonej decyzji uznała jednak, że badanie tych kontaktów dwustronnych i wielostronnych nie jest konieczne; z tego względu nie jest możliwe uznanie skarżących za uczestników stwierdzonego przez Komisję naruszenia. W każdym razie w zaskarżonej decyzji Komisja nie wyjaśnia, dlaczego Rylesa została uznana za odpowiedzialną za tą praktykę, skoro jednocześnie zwalnia z tej odpowiedzialności inne obecne na tych zebraniach technicznych przedsiębiorstwa, których oświadczenia są przytaczane jako dowody tej praktyki.

Skarżące kwestionują także kryterium zastosowane przez Komisję do ustalenia wielkości obrotów związanych z rozpatrywanymi produktami oraz, odpowiednio, do ustalenia wysokości mającej zastosowanie kary. Po pierwsze, Komisja w zaskarżonej decyzji nie określa dokładnie produktów, których dotyczy naruszenie. Po drugie, zgodnie z mającymi zastosowanie w niniejszym przypadku wytycznymi w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r., wysokość grzywien należy ustalać na podstawie wartości sprzedaży dokonanej przez przedsiębiorstwa w ostatnim pełnym roku finansowym uczestnictwa w naruszeniu. W niniejszym przypadku jednak Komisja nie zastosowała tej mającej ogólne zastosowanie zasady i ustaliła wysokość grzywiny na podstawie średniej sprzedaży osiągniętej przez Rylesę w latach 2001-2003. Na żadnym z etapów postępowania Komisja nie przedstawiła uzasadnienia tego, że nie przestrzegając w przypadku Rylesy zasad, które ustanowiła sama dla siebie w ww. komunikacie, i zastosowała kryterium (średniej wartości sprzedaży w latach 2001-2003), co jest zresztą w znacznym stopniu niekorzystne dla tej spółki. Zdaniem skarżących kwotą sprzedaży, którą należy uwzględnić, jest niewątpliwie, jak zresztą stwierdziła w zaskarżonej decyzji sama Komisja, kwota osiągnięta w 2003 r., ponieważ jest to ostatni pełen rok finansowy, w trakcie którego Rymesa, jak przyznaje sama Komisja, uczestniczyła w naruszeniu.

W zaskarżonej decyzji Komisja zajęła stanowisko, że Rylesa zaprzestała uczestnictwa w naruszeniu w dniu 4 sierpnia 2004 r. Nie istnieje jednak żaden dowód na ciągłość uczestnictwa Rylesy w naruszeniu przed tą datą. W szczególności, Rylesa nie jest stroną porozumień i praktyk ustalonych na zebraniach technicznych w pierwszej połowie 2004 r. Zdaniem skarżących jej uczestnictwo w naruszeniu należy uznać za zakończone w styczniu 2004 r. lub, najpóźniej, w maju 2004 r.

Wreszcie, zdaniem skarżących, zaskarżona decyzja nie uwzględnia przedstawionego w trakcie postępowania administracyjnego bogatego materiału dowodowego, który uwiarygodnia okoliczność, że Rylesa stanowi podmiot całkowicie niezależny od swej spółki dominującej, Repsol Petróleo, S.A. Zgodnie z orzecznictwem Komisja nie może w każdym razie rozciągnąć odpowiedzialności za naruszenie popełnione przez daną spółkę na całość grupy, do której ta spółka należy, a zatem obciążenie odpowiedzialnością Repsol YPF, S.A. jest bezzasadne.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2008 r. — CM Capital Markets przeciwko OHIM — Carbon Capital Markets (CM Capital Markets)

(Sprawa T-563/08)

(2009/C 44/107)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: CM Capital Markets Holding, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci T. Villate Consonni i J. Calderón Chavero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Carbon Capital Markets Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 września 2008 r. w sprawie R 015/2008-1, czego skutkiem byłaby odmowa rejestracji spornego znaku towarowego w całości;
- uwzględnienie żądań strony skarżącej;
- obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania w przypadku sprzeciwienia się przez niego powyższym żądaniom i nieuwzględnienia jego wniosków.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: CARBON CAPITAL MARKETS LIMITED

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CARBON CAPITAL MARKETS” (zgłoszenie nr 4.480.208) dla usług z klasy 36

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowego „CAPITAL MARKETS” dla usług z klasy 36

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.